

Не смійся, що журба пророча охопила...

Михайло Лермонтов

Не смійся, що журба пророча охопила;
Я знав: уже мені не відвести біду;
Я знав, що голову, яку ти так любила,
З твоїх грудей на плаху покладу.
Я говорив тобі: ні щастя, ані слави
Я в світі не знайду; — настане час кривавий
І я впаду, і шепіт ворогів
Зганьбить і геній мій, і серця поривання;
І я загину без слідів
Моїх надій, мого страждання.
Та я без страху жду завчасний свій кінець;
У світ новий піти я вже готовий.
Нехай розтопче натовп мій вінець:
Вінець співця, вінець терновий!..
Нехай! я ним не дорожив.
.....

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича